

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četril leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četril leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 145.

V Ljubljani, v torek 27. junija 1899.

Letnik XXVII

Francoski „hudičev otok“.

Kakor morska kača vlekla so se skoro štirinajst dni »naporovanja« predsednika francoske republike, da dobi Francoski novo ministerstvo. Ob tej priliki se je ta morska kača vlekla tam od »hudičevega otoka«, kjer je prebival Dreyfus, ta ... najslavnejši mož židovskih gospodarjev sedanje Francije!

Hudičev otok igra zadnji čas pri francoskih ministerstvih usodno ulogo. Dvema vladama so se ministerske ladije razbile ob skritih in tem nevarnejših čerih tega otoka in zginili sta v valovih šumnega francoskega političnega življenja, in nove vlade Loubet-u ni bilo mogoče dobiti, razven da je izpraznil usodni hudičev otok ter Dreyfusa zopet pripeljal v domovino.

Pod vtiski zadeve Dreyfusove se je osnovalo novo ministerstvo, iz čegar imen so francoski dovtipneži jako hitro sestavili ime »Dreyfusards« ter s tem kratko kar le mogoče in točno še bolj ako mogoče, označili program nove vlade, kjer se družijo, kakor piše Edvard Drumond v svojem listu »Libre Parole«, »triumguensat« Waldeck-Galliffet-Millerand.

V novem ministerstvu so zbrani možje tako nasprotnega si naziranja, da »L' Univers« imenuje novo ministerstvo »un monstre« ter pravi, da nima v sebi pogojev življenja.

»Gaulois« piše: Kedo vé, ali bo naštel Millerand, socialist-kolektivist, vojnemu ministru Galliffetu vse neštnevilne članke, v katerih ga njegovi somišljeniki in on sam psujejo z nasilnikom, rabljem; ali bo predložil isti Millerand tovarišu Decrais-u svoje predloge, kako treba železnice in rudokope dati v last narodu po načelih kolektivističnih. Presojujoč to ministersko brozgo, pravi »Gaulois«, da se je najbrže Loubet naveličal tako dolgega iskanja ministrov, da ni več spraševal za svet pri predsednikih obeh zbornic, kakor je to v navadi, marveč da je nekaj poljubnih imen vrgel v klobuk ter iz njega izvlekel imena onih, katere je takoj drugi dan »Journal officiel« objavil svetu kot nove ministre.

»Peuple Français« piše: Združenje Milleranda in genera Galliffeta v jednom ministerstvu presega vse tudi najbujnejše domišljije. Jasno je, da novo ministerstvo nima druge naloge, kakor da osvobodi in proslavi Dreyfusa za vsako ceno in na vsak način ... Vkljub temu pa so vladni in socialistični listi toliko drzni ter pišejo, da ima to ministerstvo nalog: rešiti domovino!

Splošno mnenje opozicijskih listov raznih strank prevladuje, da so v sedanji krizi zmagali — židje s pomočjo socialnih demokratov.

Klasična priča za to je intransigentni socialist Jaures, ki se je kar čez noč prelevil v diplomatskega politika, ki hladno računa samo z dejanskimi razmerami. Ta socialistički junak piše v »Petit République«: Republika je v nevarnosti. Za to se gre. V takih razmerah nam ni gledati, kedo je na krmilu, marveč kaj da dela. Zato jaz za svojo osebo in na svojo odgovornost izjavljam, da je Millerand prav pogodil, da je vstopil v to bojno ministerstvo.

Več dejstev je zanimivih, ki so se pojavila ob tej ministerski krizi. Provročili so jo kričavi, za nobeno resno delo sposobni monarhisti in bonapartisti, ljudje, ki imajo od svojih očtov bliščeča imena, kupe denarja in — prazne glave. Te vrste somišljeniki so namreč napadli Loubet-a, vsled česar je pozneje padlo Dupuy-jevo ministerstvo. Monarhisti igrajo kot katoličani ulogo upornežev proti navodilom papeža Leona XIII, ki hoče, da cerkev spoštuje republiko na Francoskem, kot državljani pa vlogo smešnih otrok, ki se kralja igrajo. Bati se je, da nova vlada te izgrede porabi ter da napové še hujši boj cerkvi, češ, da je republiki sovražna. Povsod je najti otrok, ki se igrajo z ognjem.

Drugo velezanimivo dejstvo je, da povsod, kjer zmagujejo židje in sploh liberalci, zmagujejo s pomočjo — socialnih demokratov, teh plačanih in zvestih sužnjev židovskega kapitala. To se je sedaj pokazalo v Parizu, kjer sedi v ministerstvu socialist, ki je za to, da se vse imetje podržavi in razdeli z možmi, ki zastopajo monopol kapitalizma. In tak »monstrum« narod gutira le da se uveljavi geslo: »Le clericalisme c'est l'ennemi.« Klerikalizem, to je naš sovražnik, pod tem geslom se bore liberalci v zvezi s socialnimi demokrati v Parizu, na Dunaju, zlasti v zadnjem času posebno očitno, v Bruselju, kjer hoté imeti revolucijo, ako ne strmoglavijo katoliške večine, in ker že govorimo o velikih mestih, tudi v — Ljubljani, kakor se je pokazalo ob zadnjih občinskih volitvah.

Povsod opazujemo jednake namene in isto taktiko proti braniteljem krščanskih načel. V Parizu so sedaj židje na vrhu. V armadi kmalu napravijo red po svoje. Zadovoljiti jim bo socialiste; to store s tem, da poostre borbo proti cerkvi, vzlasti, da onemogočijo katoliške zasebne šole in da uničijo kongregacije katoliških učiteljev in učiteljic. Mej tem pa bodo delali za veliki kapital in tirali narod v gmotni in duševni propad. — Dreyfus je prepeljan s hudičevega otoka v domovino in bo najbrže osvobojen, na njegovo mesto pa bo odveden narod francoski kot suženj židov na otok hudičev, ker mu nedostaje sil, da bi se ubranil svojih nasilnikov.

Ljudski shod na Jesenicah.

Na prijaznem vrtu Ferjanove gostilne so se zbrali v nedeljo po popoldanski službi božji mnogobrojni udeleženci delavske slavnosti in mnogi drugi poukazeljni poslušalci k javnemu ljudskemu shodu, ki ga je priredilo katoliško politično društvo za radovljiški okraj. Zborovalni prostor pod košatimi drevesi je bil okrašen s cesarskimi zastavami, pred vsem pa s krasnimi prapori udeleženih društev. Dež, ki je lil celo dopoldne, je prizanesel zborovalcem, da se je moglo zborovanje nemoteno vršiti pod milim nebom.

Kmalu po polčetrtni uri je društveni predsednik gospod Vurnik otvoril zborovanje ter z iskrenimi besedami pozdravil domače in tuje udeležnike in pojasnil pomen prirejenega shoda.

Prvi je poročal gospod poslanec Ažman o delovanju kranjskega deželnega zbora. Opisal je najpreje delovanje deželnega zbora v verskem

oziru. Pri razpravi o podpori za deželno gledališče se je oglasil letos presvetli knezoškof, ki je izjavil, da tako dolgo ne glasuje za podporo, dokler bodo na repertoarju take predstave, ki žalijo verski čut naroda, ki nasprotujejo božjim in cerkvenim zapovedim. Isto stališče zavzemajo vedno tudi katoliški narodni poslanci vsako leto in vselej dovolijo podporo le pod tem pogojem. — Tudi v narodnostnem oziru smo morali biti hude boje ne samo z Nemci, marveč tudi s patentiranimi »narodnjaki«. Govor je bil o pouku na ljudski šoli v Zagorju in na drugih šolah sploh. Največ hrupa pa je povzročil naš predlog, naj se dovoli »Naši straži« 1000 gld. podpore. To bi bil moral zastop slovenske dežele tem preje in raje dovoliti, ker je štajerski deželni zbor dovolil za »šulvereine« in in »Südmarko« celih 20.000 gld. Toda naši liberalci so dovolili samo borih 100 gld. in to samo zaradi tega, ker ne nosijo zvonca v tem za obmejne naše brate-trpine tako potrebnem društvu. Ravno tako »zavedne« narodnjake so se pokazali slovenski liberalci pri glasovanju za razdelitev blejske občine, ki postane na ta način kmalu nemška posest. Na Bledu, biseru Gorenjske, bo gospodaril tujec. To nas mora tem občutneje zadelo, ko je s Koroškega sem vedno večji pritisk in se vpliv nemštva že čuti tudi na Jesenicah. — V gospodarskem in socialnem oziru je omenjati zakona glede polajšanja pristojbin pri izročevanju kmetijskih domov, kateremu je deželni zbor sicer pritrtil in bo mnogo koristil manjšim posestnikom, a ni mnogo upanja, da bi vlada ustregla tej želji. Dalje je bil razgovor o mirovnihi sodiščih, ki pa morajo biti obvezna, o zlaganju zemljišč, o uvrstitvi cest v Rovte in one iz Tržiča v Kropo mej deželne ceste, ter o bohinjki železnici, ki pa je že splavala po vodi in jo bržkone nadomesti proga Celovec-Tržič-Kranj. — Najbolj vroč boj pa se je bil dne 5. aprila, ko je bil govor o naših posojilnicah in zadrugah. Liberalci so pri tej razpravi pokazali, da so liberalni samo za se, drugim pa ne privoščijo niti trohice svobode, ki je vsem državljanom brez razlike stanu zajamčena v državnih zakonih. Dokler so se družili samo naši nasprotniki, ni nihče ugovarjal, ko pa se je jel gibati tudi kmet in delavec, je bil ogenj v strehi. Kmet in delavec si po mnenju naših pseudoliberalcev ne smeta pomagati, ostati morata sužnja židovsko-liberalnemu kapitalu. Kranjski deželni zbor je edini v Avstriji, ki ne podpira zadružnega gibanja, marveč bi ga rad popolnoma uničil, kar se mu pa seveda ne bo posrečilo, ker je zadružna misel prešla ljudstvu v meso in kri in tega toka ne ustavi nobena sila več. Največ bomb je pri tej razpravi letelo na nas duhovnike, ker pomagamo ljudstvu s svetom in dejanjem. Toda liberalne bombe nas ne bodo odvrnile od skrbi za zatiranje ljudstvo, ker nas navdaja zavest, da delujemo za dobro stvar, za obrambo našega do-brega slovenskega naroda.

Živahno odobravanje koncem govora je pokazalo, da so bili poslušalci izredno zadovoljni s temeljitim poročilom g. poslanca.

Z enako zadovoljnostjo je vsprejelo poslušalstvo govor drugega poročevalca, gosp. državnega

poslanca Pogačnika, ki je poročal o »delovanju« državnega zbora, ki spi spanje pravičnega, in potem, ker o tem ni kaj govoriti, o splošnem političnem položaju. Razmere v naši Avstriji, pravi govornik, so sedaj grozno zamotane. Vlada se nahaja med dvema stoloma: z Nemci ne more, proti njim si ne upa. Nesrečni narodnostni boj je zakrivil sedanje neznosne razmere. Sicer se pa Nemci ne bore za svoje pravice, ki jih uživajo že itak preveč, marveč le za nadvlado v Avstriji. Češko vprašanje se ne sme rešiti proti nam, pa tudi ne brez nas. Mi zahtevamo jezikovnega zakona za vse slovanske narode. Govornik omenja ravnokar sklenjene nagodbe z Ogrsko in opisuje nje slabo stran posebno za nas Jugoslovane. Akoravno pa nam nesrečna nagodba mnogo škodi, vendar ni kriva vsega zla. Vsa sedanja avstrijska ustava je, ki ruši temelje državi in dela nesrečno nje prebivalstvo. Vse pravice so le v prid kapitalu, dolžnosti in bremena so pa naložili kmetu in delavcu. Umevno je, da s tako ustavo ne moremo biti zadovoljni in čim preje jo strmoglavimo, tem bolje za nas. To bomo pa dosegli le v dobri tesni organizaciji, gospodarski in narodni, katere potrebujemo povsod, tudi doma. Združiti se moramo v tem boju vsi, ki smo tlačeni. Tudi delavci naj pomagajo zidati naš prihodnji dom in le v takem združenju, v združenju vseh Jugoslovancev je naša bodočnost. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. junija.

Kardinal grof Schönborn †. V noči od sobote na nedeljo je umrl v graščini falkenavski najstarejši kardinal avstrijski Franc grof Schönborn. Pokojni cerkveni dostojanstvenik ni bil sicer najstarejši po letih, ker sta po starosti pred njim kardinala Gruscha in Haller, po kardinalskem dostojanstvu je pa grof Schönborn najstarejši mej vsemi avstrijskimi in ogrskimi kardinali. Porodil se je kardinal grof Schönborn 24. januarja 1844 v Pragi kot tretji sin leta 1881 umrlega grofa Ervina Schönborna. Gimnazijske nauke je dovršil v Pragi, kjer je do leta 1866 poslušal pravoslovsko predavanje. V imenovanem letu se je pa v sedanjem dragonskem polku št. 6 udeležil bitk pri Nahodu in Kraljevem Gradcu, potem je pa zopet nadaljeval svoje pravoslovne nauke. V letu 1869 je vstopil v bogoslovje ter je to in naslednje leto študiral v Rimu pod tedanjim profesorjem in poznejšim kardinalom Josipom Peccijem, od leta 1870—74 pa v Inomostu. Dne 12. avgusta 1873 ga je posvetil kardinal knez Schwarzenberg v duhovnika. Pozneje se je podal zopet v Rim in l. 1875 je bil promoviran za doktorja bogoslovja. Še isto leto ga je poslal praški kardinal v dušno pastirstvo, v l. 1879 pa je postal podrektor kneznadškofijskega semenišča in l. 1882 rektor ravno tam. Še ne štirideset let star je bil grof Schönborn imenovan za škofa v Budjevicah, dne 27. julija pa je bil povišan na nadškofijsko stolico v Pragi. Mej mnogimi zaslugami za katoliško cerkev na Češkem omenjamo samo zopetno odprtje zavoda »Collegium bohemicum« v Rimu, ki ga je stala ogromnih materialnih žrtev. Komaj štiri leta po dohodu v Prago, namreč 4. junija 1889 pa je prejel grof Schönborn iz cesarjevih rok kardinalski biret. Pogreb pokojnega kardinala bo v petek v Pragi, kjer bo počival na izrecno željo poleg kardinala kneza Schwarzenberga. Polovico premoženja je ostavil zavodu »Coll. boh.« v Rimu, četrtino praški stolnici in četrtino nasledniku za izvršitev posebno določenih del. Sožalja so došla od cesarja, papeža, ministrov Thuna in Goluhovskega in raznih drugih dostojanstvenikov. Bratje pokojnikovi so: predsednik upravnega sodišča Friderik grof Schönborn, član gospodske zbornice, Karol grof Schönborn in pa Adalbert grof Schönborn. — Pokojnik je umrl pri delu, še predzadnji dan, v četrtek, je delil, akoravno bolan, zakrament sv. birme. Ž njim je izgubila Avstrija prezaslužnega, Bogu, cesarju in domovini z vso dušo udanega cerkvenega kneza, zbor avstrijskih škofov pa svojega starosta in predsednika, na katero mesto se sedaj povsopne dunajski kardinal dr. Gruscha.

Bančni provizorij. V včerajšnji seji ogrske poslanske zbornice je predložil finančni minister več zakonskih osnov, tako mej drugimi načrt glede doklad na davek od piva in glede odprave užit-

ninskega davka na alkohol; najvažnejša pa je predloga glede podaljšanja bančnega privilegija in predlog, ki so s tem v najožji zvezi. Posebno važna je tu dopolnitvena pogodba mej ogrskim finančnim ministrom in avstro-ogrsko banko za slučaj, da bančni provizorij preneha z letom 1907. V tem slučaju dobi vsak akcijonar za leta 1908, 1909 in 1910 za vsako leto 23 kron odškodnine, banka se pa zaveže, da v tem slučaju ne stavi nikakih novih zahtev. Ta pogodba pa stopi v veljavo le tedaj, ako se sklene tudi mej avstrijsko vlado in banko. V ogrskih krogih vlada ne bo naletela na prevelik odpor, drugače težave bo pa imel bržkone avstrijski finančni minister.

Izjava nove francoske vlade, katere glavno misel smo omenili že včeraj mej brzojavi, je ugajala le polovici poslanske zbornice in ko bi novi ministri ne imeli osebnih prijateljev, ostala bi bila Waldeck-Rousseau ova vlada že takoj v prvi seji na cedilu. Z večino 26 glasov je zbornica odobrila njeno izjavo, kar pač kaže, da se na tako večino ne bo mogel trajno zanašati novi kabinet. V svoji izjavi pravi vlada, da se bo strogo ravnala po sklepu zbornice v seji 12. t. m. ter bo delovala vedno v prospeh republike in za tesno združenje vseh republikanskih elementov. Njeno geslo bo »pravičnost in svoboda«. Potem apeluje na vse prave republikance, naj jo podpirajo pri tem težavnem poslu, ker le z združenimi močmi bo mogoče rešiti težavne naloge. Vlada priznava, da so v kabinetu zastopani različni nazori in da družijo novo ministerstvo le želja po trdni, nerazdeljeni republiki. Ta izjava je bila vsprejeta z 263 proti 237 glasovom. Vendar so se pa že v prvi seji čuli odločni ugovori in posl. Goujon je predlagal, naj izrazi zbornica obžalovanje zaradi sostave nove vlade, vendar je pozneje umaknil svoj nasvet, ker je bila že prej vsprejeta vladna izjava. Mej govorom je bilo čuti nekaj dobroklicev, toda ne manj ugovorov in vladi neprijaznih vzklikov. Nekateri socialistički vodje so izjavljali, da bodo podpirali vlado le v boju proti »reakciji in klerikalizmu«. Vlada je na to molčala in s tem pokazala, kako se hoče ravnati po geslu »pravičnost in svoboda«. Prvi boj je toraj prestala s precejšnjo težavo in predložila načrt o uvedbi četvornih direktnih davkov, a spoznati je morala, da je njena zgradba postavljena na pesek.

V Belgiji se napoveduje huda bitka vladi in njeni večini radi vililne preosnove, ki pride, kakor je sedaj določeno, dne 5. julija na dnevni red. »Proč s predlogo«, je klic, ki družijo te dni vse socijalistične in liberalne elemente. Napoveduje se, da se zbere isti dan pred zbornico več stotisoč socijalistov, ki se ne bodo bali ne groženj ne sile. Vlada je izdala baje stroge ukaze za ta in prihodnje dni; vse Bruselj mora biti zastražen. Kajpada se vlada in večina ne strašita takih groženj in bodeta pri razpravi postopali, kakor se jima zdi primerneje za belgijske razmere.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. junija.

(Presvetil knez in škof ljubljanski), ki se je sinoči povrnil z birmovanja v Ljubljano, se je odpeljal danes opoldne na Dunaj ter se najbrže udeleži pogreba kardinala Schönborna v Pragi.

(Premembe mej justičnimi uradniki) Pod tem naslovom je včerajšnji »Narod« objavil na prvem mestu dopis s Štajerskega, v katerem piše dopisnik mej drugim: »Nevolja je vladala zadnjič na Kranjskem, ko je bil imenovan notarjem Nemec Galle za slovenski kraj. Nam to imenovanje ni prišlo nepričakovano. Kajti že takrat, ko smo dobili v Marenberg notarja s Kranjskega, se je javno govorilo, da so se klerikalni poslanci kranjski potegovali za to premestitev, češ, da se dobi na Kranjskem prostor za kandidata Nemca! — Ta trditve »Narodovega« dopisnika je ali skrajna zlobnost ali bedasta mistifikacija. Že minoli četrtek smo v uvodniku »Kaj je z nami?« ožigosali to imenovanje kot naravnost sramotilno za vso slovensko delegacijo, in sedaj prikrevlja mistifikator s trditvijo, češ, da so se kranjski klerikalni poslanci potegovali za Nemca. Ravno kranjski klerikalni poslanci so v prvi vrsti osebno pri justičnem ministru opetovano prosili, naj

ne imenuje imenovanega Nemca. Ker pa ga je ljubljansko deželno sodišče predlagalo primo loco, bil je justični minister neizprosno. V sled tega je »slovanska krščanska narodna zveza« soglasno sklenila, naj se storé potrebni koraki, da ne bode Nemec imenovan. Ta sklep se je primernim potom naznanil justičnemu ministru v prvi vrsti vsled zahteve »klerikalnih« poslancev. To morejo potrditi tudi »neklerikalni« poslanci. Klerikalnih poslancev torej krivda ni, da se je imenovanje izvršilo proti želji vseh slovenskih poslancev.

(Zaprisega župana Hribarja) se vrši prihodnji ponedeljek, 3. julija ob 11. uri dopoldne v mestni dvorani. Vstopnice na galerijo se dobivajo pri predsedstvenem tajniku g. E. Lahu.

(Sl. deželnemu odboru na znanje.) Iz Strug se nam poroča: Dne 18. junija smo imeli tukaj veliko povodenj, v sredo 21. t. m. se je voda umaknila, a danes 25. junija jo zopet imamo in, ako deževje ne neha, bo vsa dolina pod vodo. Že sedemkrat letos v treh mesecih imamo povodenj, katera naredi vselej, zdaj pa, ko je trava meter visoka, še posebno veliko škodo, ker poblati edine travnike, ki dajejo dvojno košnjo, in vso setev na njivah spridi. Cesta pri Čatežu je vsakokrat 4 dni zaprta za vso Suho Krajino. Že večkrat se je o tem pisalo, prosilo, — pa poslanci pravijo: Le vpijte, enkrat že pridete na vrsto! Mi vpijemo že nad 30 let, a brez vspeha. Ako se druge manj potrebne ceste delajo in manj potrebni vodovodi, je tukaj očitno potreba, da se cesta popravi in požiralniki iztrebijo. Gospod okr. glavar sam se je prepričal 19. t. m. o priliki licenciranja bikov, kolika škoda se godi in kako je cesta zaprta, ker se je moral po silno slabem gozdnem kolovozu peljati. Tudi njegovim komisarjem se je to že večkrat zgodilo. Lansko leto se je gospod šolski nadzornik v smrtnem strahu po tem potu vozil. Gosp. cestni načelnik zaradi povodnji ni mogel priti 12. maja. Gosp. zdravnik iz Vel. Lašč je 29. maja še bredel vodo, katera pa je bila že upadla. Tako se godi že veliko let, zdaj pa toliko pogosteje, odkar se je napeljala voda pri Žagi v ribniški dolini v jamo Tentera, katera napaja jamo Potiskavec v Strugah. Popred je moralo tri dni dobro deževati, da je Potiskavska jama začela bruhati vodo, zdaj zadostuje samo pol dneva dež. Vselej skoraj pride Potiskavski jami na pomoč Kompoljska, katera ima dva jezera, in skoraj gotovo je kot tretja v zvezi Podpeška jama. Vse te vode pridejo na dan ob deževju v Strugah, da uničijo pridelke ubogemu kmetu, kateri obupno gleda to nesrečo. Tukaj je treba hitre — in izdatne pomoči. Pred nekaterimi leti je hodil neki višji gospod po slabih suhokrajinskih cestah, kjer bi si bil kmalu noge polomil. V deželnem zboru je interpelacija pomagala, da je bila cesta skozi Žvirče, Ambrus in Zagradec dobro posuta in popravljena, kar se popred veliko let ni zgodilo. Pomoči torej prosimo in sicer hitre pomoči.

(Birna.) V idrijskem dekanatu je bilo birmancev, in sicer: v Godoviču 72, na Črnem Vrhu 203, v Zavracu 45, na Gori 27, na Vojskem 84, v Idriji 357, v Spodnji Idriji 107, v Ledinah 42, v Žireh 255, na Vrhu (Sv. Trije Kralji) 55, skupaj 1247.

(Častno svetinjo) za 40letno službovanje je priznal deželni predsednik Mariji Civhi v Hrušici pri Ljubljani in cerkovniku Jan. Kopaču v Preski.

(Imenovan je) duhovnik tržaške škofije č. g. Jos. Miličič za vojaškega kaplana drugega razreda v rez.

(Delavsko slavnost na Jesenicah) so pozdravila poleg že omenjenih še nastopna društva: Podpisana uprava javlja Vam ovime, da je primila Vaš visokocienjeni poziv, glaseči na svečanost posvečenja društvene zastave, za u nedjelju dne 25. lipnja 1899. Žalimo da se ovaj put toj prieljepoj slavi odazvati nemožemo, pošto nas ovaj put veže naša domača društvena svečanost, koju imademo na 29. o. mj. kao proslavu osnutka društva. Zato jer nam je nemoguće mila braćo Slovenci u Vaš bajni slovenski kraj pohrliti, to dielimo u duhu Vašu svečanost. Želimo Vam, da svečanost, koju priredjujete, povoljno izpadne na čast i ponos roda slovenskoga. To je put, koji nas vodi združenju, ruka svevišnjega neka prati i blagoslovi Vaš neumoran rad, neka bdije nad tim, da »Slovenec i Hrvat« dodje u jednu cielost. Živilo katoliško delavsko društvo. Živila mila braćo Slovenci! Živilo!!! Uprava zanatlijskog pomoćničkog društva.

— Sisek: Pjevači radničkog društva »Sloge« Vas pozdravljaju: Slovenac i Hrvat, za uvijek brat i brat! — Idrija: Blagoslov iz neba praporu kršćanskih delavcev na Jesenicah; pod njim se bojujte zmagoslavno proti sovragom Boga in naroda slovenskega. Živeli bratje delavci! Katoliška delavska družba.

(Iz Kamnegorice) 26. jun. Slavnost blagoslovljenja gasilnega doma in gasilnega orodja kamnogoriškega prostovoljnega gasilnega društva se je 25. t. m. v kljub slabemu vremenu izvršila sijajno. Mnogo društev iz okolice je kumovalo mlademu društvu. Posebno častno je bilo zastopano Kropniško — nekdanj od te strani toliko prezirano gasilno društvo. Tako je prav! tu je zmagala zavest ljubezni in geslo: »Na pomoč!« vsakemu brez razlike. Lepo je bilo videti vrle Mošnjane, Belane, Radovljičane in celo kardelo zastopanih gasilcev, koji so korakali, na čelu jim godba, v farno cerkev. V duhoviti propovedi je gospod župnik zaortal vsem v srca pravi pomen prekoristnega društva, ako ta vrši svojo dolžnost v pravem pomenu in hiti v nesreči svojemu bližnjemu iz ljubezni na pomoč. Na obrazih našega ljudstva si lahko zapazil globok vtis teh besed. Naša dekleta v lepi narodni noši so slavnost zelo poveličevala in vnanje goste s svežimi šopki obdarovala. Skratka vse je bilo lepo.

(Iz Vipave) 24. junija 1899. Iz liberalnega našega tabora sliši se vže mogočno streljanje z največjimi in z manjšimi topovi, katero naj bi ljudstvu naznanilo, da gospodarstvo občine Vipavske je in mora ostati na vsak način v rokah liberalcev. Zbeganemu županu Hrovatinu pa se zažiga toliko kadila v »Slov. Narodu«, da bo reveža zadušilo, ako se z vednim, mnogovrstnim kadilom ne preneha. Oglasil se je tudi nov dopisnik iz Vipave, kateri se je v št. 140 »Slov. Naroda« podal na cerkveno polje in se spravil na gospodarstvo župne cerkve sv. Štefana v Vipavi in podružnice sv. Sancierpa v župniji Podražki. Ljuti napad na gospodarstvo župne cerkve Vipavske se je popolnoma ponesrečil, kar se bode dokazalo; gledé cerkvice sv. Sancierpa pa bode lahko dalo primeren odgovor oskrbnistvo Podražke župnije. O gospodarstvu župne cerkve sv. Štefana v Vipavi piše »Slov. Narod« doslovno: »Župna cerkev sv. Štefana v Vipavi, tedaj župna cerkev dekana Erjavca, je najgrša in najbolj zanemarjena med vsemi Vipavskimi cerkvami. Podstrešno tramovje je vse gnjilo in trhleno, streha je puščala, da se je dragocena slika sv. Štefana vsled deževja pokvarila. Ker se bliža škofova vizitacija, hiti jo dekan Erjavec sedaj popravljati«. Ako bi dopisnik v cerkev zahajal, kar je njegova sveta dolžnost, prepričal bi se, da ni najgrša in najbolj zanemarjena med vsemi Vipavskimi cerkvami; videl bi lahko, da je svetišče veličastno, okinčano s prelepimi slikami od umetnika Wolfa, ki predstavljajo prigodbe iz življenja farnega patrona svetega Štefana, da je veliki altar od čistega kararskega marmorja, da je prižnica od marmorja, da so ravno taki stranski altariji, da krasen križev pot kinča stene, da mogočne orgle poveljujejo službo božjo i. t. d. Dopisnik pravi, da je streha puščala, in da se je radi tega pokvarila dragocena podoba sv. Štefana. To je spet debela laž; vsedel se je na limanice kacemu šaljivcu, in poslal je gos v kurnik »Slov. Naroda«, naj bi jo liberalna inteligenca občudovala in se zgražala nad dekanom. Streha ni prav nič puščala, podoba svetega Štefana je še danes ravno taka, kakoršna je prišla iz umetnikove roke, le skozi zid na severni strani silila je mokrota, zlasti po potresu, a zid je bil pravočasno popravljen, in slikarije niso trpele škode. Na dalje toži dopisnik, da je podstrešno tramovje vže gnjilo in trhleno. No, ako bi se potrudil pod cerkveno streho, prepričal bi se, da je tramovje v dobrem in najboljšem stanu; le na obdveh kapelicah bilo je treba novega lesa. Naposled modruje dopisnik tako-le: ker se bliža škofova vizitacija, hiti jo dekan Erjavec popravljati. Smešno! Cerkev se popravi, kadar potreba tako zahteva, ne pa radi škofove vizitacije. Župna cerkev se je letos popravila, ker je potrebno bilo; ključavničarsko in kamenarsko delo pa se je naročilo, ko se o škofovi vizitaciji še vedlo ni, apno se je pripravilo vže pred par leti. Čudno! Z istimi besedami »Slov. Naroda« zabavljaj je v Budanjah naš sodnijski svetnik gosp. Nosan čez gospodarstvo župne cerkve v Vipavi. Pa ne, da bi bili Vi,

g. Nosan, oče ponesrečenega dopisa, ali da bi bili fuagirali kot babica pri rojstvu tega čudnega deteta! Vendar tega nočemo misliti, dasi vidimo g. Nosana marsikje, kjer bi ga nič, in prav nič treba ne bilo, kajti ta dopis je vendar preneumen za pero Nosanovo. A najlepši je zaključek dopisa Zagotavlja se, da se bo v prihodnje vililo le po prepričanji. Izvrstno! Ako se bo to zgodilo, odpuščene so vse budalosti nakupičene v dopisu. Za sedaj pa nam vendar dovolite, da ostanemo neverni Tomaži, in to tem bolj, ker je prišla liberalna stranka na površje le s tem, da je terorizirala in da je nerazsodno maso demoralizirala s pijančevanjem. Bodite pa tudi prepričani, da smo vže do grla siti liberalnega gospodarstva, in da župana Hrovatina niste oprali s trditvijo, da je le 4 leta vžival vrt sirotišnice Vipavske: faktum je, da je neredno gospodarstvo, ako se od 4 let ne vplača najemščina in se vplača še le potem, ko se pride nerednosti na sled.

(Od Sv. Križa pri Litiji.) V nedeljo, 25. junija je umrla v gradu Turn grofinja Kamila Pace rojena baronovka Schweiger dne 17. januv. 1823. Spremljajo je dobrote, katere je ranjka, od vseh visokosposlovana gospa, v obilni meri skazovala revežem in bolnikom.

(Slovenske potrpljenje) hodijo poleg nemških pevcev v Ljubljano skušati tudi laški pevci. Preteklo soboto je bil tak koncert opolzlih pesmij laškega pevskega zbora na vrtu pri Virantu, katerega jim je prepustil obč. svetnik Tosti menda radi tega, ker je bil časih v Trstu. V Trstu bi v kakem laškem javnem lokalno slovenske pevce iz Ljubljane izžvižgali, občinskega odbornika, ki bi jim prepustil prostor, bi pa nabili. Pevskemu društvu »Kolo« v Trstu niti gledališča »Politeama Rossetti« ne puste več uporabljati, napredni Ljubljanci pa tudi najslabše laške pevce sprejemajo z odprtimi rokami.

(V Dolu pri Ljubljani) se obhaja misijon. Vodita ga č. oo. Fr. Doljak in Jak. Verhovc iz Jezusove družbe. Začel se je dne 25. junija in bo trajal do dne 2. julija t. l. — Daj Bog obilnega sadu!

(Gluhonemnica v Vodmatu.) Ogleđ na lici mesta za stavbinsko dovoljenje za gluhonemnico se vrši 30. t. m. ob 10. uri dopoldne.

(Planinski vestnik.) Češka kočja na Sp. Ravneh pod Grintovcem bode do konca avgusta gotova. Ta planinska kočja bode najudobneje opravljena. Od kočje je krasen razgled, otvoritev se vrši prve dni septembra. — Na Sv. Višarjih je »Slov. planinsko društvo« dobilo dobro opravljeno sobo s tremi posteljami. Dne 29. t. m. sv. Petra in Pavla dan društvo napravi izlet na Sv. Višarje. Odhod iz Ljubljane o polnoči.

(Umor v prisilni delavnici. Danes zjutraj zaklal je v tukajšnji prisilni delavnici prisiljenec Franc Celicaro »tovariša« Jana Gregoruttija. Umorjeni in morilec sta Italijana.

(Zaradi nevarne grožnje) so prijeli te dni Jakoba Fröhlicha iz Podsmreke pri Ljubljani, ker je ondotnemu posestniku Mat. Lazniku pretel, da ga bo ustrelil, ako mu ne izroči krave, katero mu Fröhlichova mati izročila v varstvo.

(Bismarkov trg) hočejo imeti v Gradcu nemški kričaci. Ali bode pač vlada imela toliko poguma, da zabrani to izzivajočo predrznost? Gradec je avstrijsko mesto, in če hočejo Gračani kazati rožičke, potem naj jih jim vlada opili. Neki dunajski list svetuje, da naj potem vlada premesti vse višje urade iz Gradca.

(Tržaški namestnik grof Goessa.) Splitsko »Jedinstvo« piše o grofu »Goessu: »Znano je, da našim bratom v Primorju pod namestnikom grofom Goessom gre še slabše, nego za Rinaldinija. razlika je le ta, da je bil Rinaldini hitrejši in zvičejši. Iz gotovega vira vemo, da mož ni kos svoji nalogi ne po svoji sposobnosti ne po znanju. Njegova ustna poročila — pismenih itak sam ne dela — vzbujajo začudenje. Grof Goess v dveh letih Primorja niti površno ni spoznal. On je človek, kateremu je njegovo plemstvo že v zibel položilo lepo prihodnost. In tako je prišel na najvažnejše mesto, kjer bi moral biti diplomat prve vrste. Tako je Barkovlje vas poleg Trsta, a namestnik je nedavno poročal, da je »una città«. V pogovoru z nekim ministrom je rekel, da je v tržaški okolici mnogo Hrvatov in le malo (!) Slovencev. O Hrvatih je poročal, da so pravo za pravo »Italijani (!), ki pa se imenujejo Hrvate, ker so jako

verni in sovražijo Italijo, ker je oropala papeža«. Iz tega je pač jasno, da dobivajo na Dunaj kriva poročila in da gremo v Trstu rakovo pot. Zato se govori, da pride v Trst sposobnejši ces. na mestnik.

(Iz Višnjana) v Istri poročajo, da so pri dopolnilni občinski volitvi za prvi razred zmagali Hrvatje z 20 glasovi proti 14.

(V Gorici) bodo letos pričeli graditi poslopje za okrožno sodišče, finančno ravnateljstvo in kaznilnico. Stavbena dela so razpisana do 22. julija v znesku 200.000 glđ.

(Preležištev državne ceste) med Kobaridom-Trnovim in Srpenico je vlada sklenila in za vsa dela dočila 180.000 glđ. Toda za to svoto ni noben domačin mogel prevzeti dela. Govori se, da delo dobi italijanski podjetnik iz Vidma. Ali pa je umestno, da to vojaško velevažno cesto gradi Italjan?

(Kipar Rendić) se preseli iz Trsta v Zagreb, kjer si hoče zgraditi svoj atelje.

(Razpisana se) tri učiteljska mesta in sicer v Šlapu pri Vipavi do 7., v Šmartnu pod Šmarogoro do 22. in v Tržiču do 25. julija.

(Dobro ga je splašal!) V Londonu vpraša sodnik pričo: »Ali ste videli, da je zatoženec streljal?« — »Videl ne, pač pa slišal« — »To ni še dokaz, da je streljal,« jezno zagrmí sodnik, »vsedite se!« — Priča se obrne in glasno zasmeje. Sodnik razjarjen pokliče pričo nazaj in ga roti, zakaj se smeje. — »Kaj ste me videli, da se smejem,« odvrne priča. — »Videl ne, pač pa slišal,« zarohni sodnik. — »To ni še dokaz,« odgovori priča in zaškili zvičajo. Vse se zakrohota, sodnika pa jeza lomi.

Društva.

(Ljubljansko gasilno društvo) imelo je v soboto 24. t. m. v mestni hiši službeni shod, na katerem je napravil v zmislu pravil obljubo: načelnik g. županu, odborniki in člani pa g. načelniku. Pri tem shodu popolnil se je tudi odbor in sicer je bil izvoljen pobočnikom g. Barle, blagajnikom bolniškega sklada pa g. Leitgeb.

(Klub slovenskih biciklistov »Ljubljana«) priredi dne 9. julija ob 5. uri popoldne na povse prenovljenem dirkališču veliko narodno dirko. Na dan dirke in sicer ob 1/11. uri dopoldne se bo vršil občni zbor »Zveze slovenskih kolesarjev« v dvorani kluba slovenskih biciklistov »Ljubljana«, na kar posebno zunanje člane in društva opozarjamo. Training za napominjano dirko se je pričel danes. Cene trainingu se proizvedo na dirkališču.

(»Rudeči križ« na Kranjskem.) Deželno pomožno društvo »rudečega križa« za Kranjsko imelo je pretečeni četrtki v prostorih tukajšnje trgovske in obrtniške zbornice svoj letošnji redni občni zbor. Otvorivši občni zbor pozdravil je prvi podpredsednik gosp. cesarski svetnik Murnik zborovalce ter poročal potem o društvenem delovanju v pretečenem letu. Uvodom svojega poročila spominjal se je poročevalec ranjke cesarice Elizabete, ki je dne 10. septembra l. leta na tako tragičen način končala blago svoje življenje, ter petdesetletnice vladanja prevzvišenega našega monarha cesarja Franca Jožefa I. V trajen spomin pokojne cesarice zgradila se bode v jubilejski cerkvi na Dunaju posebna kapelica. V ta namen nabira društvo »rudečega križa« prispevke: v Ljubljani nabralo se je 294 glđ. 60 kr., kranjske podružnice pa so nabrale 468 glđ. 20 kr. Povodom vladarskega jubileja cesarjevega ustanovilo je avstrijsko društvo »rudečega križa« ustanovo v podporo vojaških invalidov ter v to svrhu odločilo 300.000 glđ., povodom smrti protektorjevega namestnika nadvojvode Karola Ludvika pa ustanovo v podporo vojaških vdov in sirot, v kateri namen je društvo darovalo 70.000 glđ. Namesto pokojne cesarice prevzela je pokroviteljstvo »rudečega križa« prestolonaslednica-vdova nadvojvodinja Stefanija. Namesto umrlega grofa Franca Falkenhayna, ki si je povodom potresne katastrofe pridobil velike zasluge za mesto ljubljansko, bil je izvoljen predsednikom zveze knez Alojzij Schönburg-Hartenstein. Kar se tiče zdravstvenih naprav, katere bi v slučaju vojske aktiviralo deželno pomožno društvo samo ali pa v zvezi z ženskim pomožnim društvom, projektovane so te-le: bolniška postaja s prenočiščem za 210 mož, postaja za rekonvalescente (za 100 mož) in bolniška postaja brez prenočišča z opoldansko hrano na kaki železniški postaji. Hvaležno vzel je občni zbor v znanje, da je prevzvišeni gosp. knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič dal društvu na razpolaganje svoj grad v Goricanah, da se v slučaju vojske po možnosti porabi v namene »rudečega križa«. Deželni zbor kranjski dovolil je v drustvene namene prispevek 100 glđ., kranjska hranilnica pa 300 glđ.; obema izrekla se je topla

zahvala. Koncem preteklega leta imelo je društvo 203 člane, in sicer 3 častne, 198 rednih in dva podporna. Društveno premoženje značalo je koncem lanskega leta 17.008 gld. 69 kr. v gotovini in 565 gld. v obligacijah ter se je v primeri s prejšnjim letom pomnožilo za 1200 gld. 15 kr. Podružnice imele so 493 članov in 7040 gld. 64 kr. premoženja. Občni zbor vzel je poročilo o društvenem delovanju na znanje, odobril računski zaključek za leto 1898 ter izrekel toplo zahvalo vsem oblastvom, korporacijam in osebam, ki so društvene koristi pospeševale in društveno vodstvo pri patrijotičnem delu podpirale, zlasti vodstvom podružnic, odposlancem k zveznemu zborovanju, vojaškimi svetovalcem, društvenim računskim preglednikom in v Ljubljani izhajajočim časopisom. Konečno izrekel je občni zbor posebno priznanje in zahvalo g. ces. svetniku Murniku za vztrajno in uspešno delovanje.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 27. junija. Z običajnimi izrednimi slovesnostmi je bil danes kardinalu dr. Missii v dvorni kapeli izročeno po nadvojvodu Francu Ferdinandu kot zastopniku cesarjevemu novi kardinalski baret. Slavnost se je pričela ob ednajstih, ko se je kardinal v cesarskem vozu pripeljal pred dvorno kapelo. Z njim sta se pripeljala papežev ablegat Celli in nobelgardist grof Pecci. Slovesno mašo v kapeli je pel pomožni škof in dvorni župnik dr. Mayr. Nastop novega kardinala, vzlasti ko je dal kot kardinal blagoslov, je očaral vse navzoče. Popoldne je določen na čast kardinalu dr. Missii dvorni obed, pri katerem tudi nadvojvoda Franc Ferdinand zastopa cesarja.

Dunaj, 27. junija. Pri slovesnem pokladanju bireta kardinalu dr. Missii v dvorni župni cerkvi je zastopal cesarja danes dopoldne nadvojvoda Franc Ferdinand. Vse drugo se je izvršilo po naznanjenem vspredu.

Dunaj, 27. junija. V Schönbrunnu je vsprejel cesar danes dopoldne papežev nobelgardista Peccija in ablegata monsr. Cellija; jutri vsprejme v posebni avdijenci kardinala dr. Missio.

Dunaj, 27. junija. „Linzer Volksblatt“ piše z ozirom na razne glasove o snovanju srednje stranke v državnem zboru, da katoliška ljudska stranka vztraja pri svojem programu in pri svojih zaveznikih v večini; želeli pa bi bilo, da se liberalno zmerno veleposestvo in antisemitje ločijo od razdirajočih strank. Katoliška ljudska stranka pa željam levece ne bo nikdar ustregla in ostane zvesta svojim političnim zaveznikom v drž. zboru.

Dunaj, 27. junija. „Wiener Zeitung“ objavlja cesarsko naredbo na podlagi § 14., s katero se podaljšuje budgetni provizorij do konca leta 1899.

Dunaj, 27. junija. V proračunskem provizoriju za drugo polletje se pooblašča finančni minister, da v slučaju potrebe nabavi v investicijske namene predjemoma 20 milijonov goldinarjev. Od tega odpade za zgradbo

gimnazijskega poslopja v Ljubljani prvi obrok v znesku 100.000 gld. in enaka svota za zgradbo justičnega poslopja.

Dunaj, 27. junija. Vlada hoče imeti dunajske antisemite v nekaki odvisnosti in zato sedaj ne bo predložila spremenjenega volilnega reda cesarju v potrdilo, vendar tega tudi ne bo odklonila. Z raznimi pomiselki, po katerih naj se zakon v nekaterih točkah popravi, misli vlada vso zadevo zavleči, da bodo antisemitje dobili tembolj v pogljiva hrbtišča.

Dunaj, 27. junija. Papežev nuncijski Taliani-ja je sinoči zadel mrtvoud, da ni mogel govoriti in se mu je tudi zmedlo. Zdravnik je čul celo noč pri bolniku, ki se je danes zopet zavedel, ter zopet more govoriti in se razmeroma dobro počuti. Ponoči še so o nenadni nuncijski bolezni obvestili kardinala Rampollo.

Praga, 27. junija. Radi nepopisnega vrišča, ki so ga vprizorili socialisti, je vladni zastopnik razpustil shod, ki sta ga sklicala posl. Gregor in Sokol. Klici: Humbug, komedija, so bili na dnevnem redu.

Nizza, 27. junija. Italijanski general Gilleta, ki so ga prišla francoska oblastva zaradi vohunstva, je obsojen na štiriletno ječo in na 5000 frankov denarne kazni.

Rim, 27. junija. Nedeljskih obč. volitev se je udeležilo od 34.000 le nekaj nad 18.000 volivcev. Katoliški volivci so postopali zložno, liberalci so se cepili. Socialisti in liberalci so zbobnali vse svoje na volišča. Od 40 mandatov jih pripada 17 katoličanom in 7 radikalnim socialistom.

Gospodarska organizacija.

Cena žitu na dunajski borzi

dné 26. junija 1899.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za mesec junij	gl. 9 95 do gl. 10—
» » jesen	» 9 34 » » 9 36
Rž » mesec junij	» 7 72 » » 7 77
» » jesen	» 7 53 » » 7 55
Turšica » mesec junij	» — » » —
» » » julij-avg.	» 4 84 » » 4 86
» » » sept.-okt.	» 5 05 » » 5 06
Oves » » junij	» 5 95 » » 6—
» » » jesen	» 6— » » 6 02

Stanarinske knjižice
za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, čobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Št. 212/pr.

Razpis službe.

Mestni magistrat razpisuje vsled sklepa občinskega sveta z dné 22. t. m. pri mestni elektrarni in mestnem vodovodu novo ustanovljeno začasno službo

skladiščnika

z letno plačo 600 gld.

Propisno kolekovane prošnje za to službo je vložiti pri podpisnem mestnem magistratu

do 10. julija t. l.

Pri oddaji te službe se bode oziralo le na prosilce, kateri so popolnoma zmožni slovenskega jezika v besedi in pisavi, in ki so zmožni sestavljati manje proračune in račune. Prednost se bode dala prosilec, kateri so dovršili nižjo gimnazijo, nižjo realko ali kak drug zavod iste vrste.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 26. junija 1899.

569 2-1

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4 1/2 %.

Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 27. junija.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 15 »
Avstrijska zlata renta 4%	119 » 45 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 » 25 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 30 »
Avstro-ogerska bančne delnice, 600 gld.	96 » 40 »
Kreditne delnice, 160 gld.	864 » 95 »
London vista	120 » 52 1/2 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 95 »
20 mark	11 » 78 »
30 frankov (napoleonador)	9 » 55 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 60 »
C. kr. cekini	5 » 67 »

Dné 26. junija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	168 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 » 50 »
Tisne srečke 4%, 100 gld.	138 » 25 »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » 50 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 » 75 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97 » 25 »
Prijoritne obveznice državne železnice	210 » 75 »
» » južne železnice 3%	170 » 30 »
» » južne železnice 5%	121 » 75 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	162 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 50 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmovske srečke, 40 gld.	86 » — »
St. Genois srečke, 40 gld.	83 » 25 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	23 » 75 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 » 75 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3345 » — »
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	433 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	67 » 50 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	106 » — »
Montanska družba avstr. plan.	234 » 50 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	181 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 12 »

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
na loženih glavnic.